

29. Metody optymalizacji decyzji gospodarczych

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Metody optymalizacji decyzji gospodarczych	
Kierunek			Ekonomia - studia drugiego stopnia	
Rodzaj przedmiotu lub modułu			SPECJALNOŚĆ II: D(b). Przedsiębiorstwo na rynku	
Profil kształcenia (studiów)	praktyczny			
Semestr	1			
Osoba koordynująca przedmiot				
Osoby prowadzące zajęcia				
Język prowadzenia zajęć	Język polski			
Wymiar godzinowy zajęć i pracy studenta				
		Stacjonarne	Niestacjonarne	
1. Wykłady (wspólny udział nauczycieli akademickich i studentów)		15	9	
2. Ćwiczenia (wspólny udział nauczycieli akademickich i studentów)		30	18	
	Razem 1+2	45	27	
3. Praktyki (realizowane samodzielnie przez studentów)		—	—	
4. Praca własna studenta (w tym prace domowe i projektowe, przygotowanie się do zaliczenia/egzaminu)		30	48	
	Razem 3+4	30	48	
	SUMA 1+2+3+4	75	75	
	Łącznie punktów ECTS wg planu studiów	3	3	
Wymagania wstępne i dodatkowe				
Zaliczone (zdane) przedmioty realizowane na wcześniejszych semestrach studiów.				
Opis efektów uczenia się dla przedmiotu				
	OPIS PRZEDMIOTOWEGO EFEKTU UCZENIA SIĘ		SYMBOL EKK (odniesienie do kierunkowych efektów uczenia)	

		się)
	ma wiedzę – zna i rozumie:	Kod efektu kierunkowego
	ekonomiczne uwarunkowania działalności zawodowej w zakresie ekonomii	EK.II_W07
	zasady planowania i oceny możliwości tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	EK.II_W09
	ma następujące umiejętności – potrafi, umie:	
	formułować i rozwiązywać problemy oraz wykonywać zadania typowe dla działalności zawodowej w zakresie ekonomii	EK.II_U03
	formułować i testować hipotezy związane z procedurami optymalizacyjnymi	EK.II_U04
	stosować w praktyce działalności zawodowej wiedzę ukierunkowaną na wyodrębnioną specjalność zawodową, w tym ze szczególnym uwzględnieniem sektora przedsiębiorstw	EK.II_U09
	posiada następujące kompetencje społeczne – ma świadomość i jest gotów do:	
	uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu zawodowego	EK.II_K02
	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy z uwzględnieniem potrzeb i zadań przedsiębiorstw i innych podmiotów	EK.II_K04
	podejmowania decyzji w sytuacjach związanych z ryzykiem i niepewnością	EK.II_K07
Cele kształcenia		
Ugruntowywanie wiedzy na temat metod optymalizacji decyzji gospodarczych		
Rozwijanie umiejętności w zakresie stosowania w praktyce metod optymalizacji decyzji gospodarczych		
Kształcenie postaw ukierunkowanych na optymalizację decyzji gospodarczych		
Treści kształcenia		
Wykłady:		
<ul style="list-style-type: none"> – Modele problemów decyzyjnych. Zasady budowy modeli dla problemów występujących najczęściej w praktyce. – Komputerowe wspomaganie procesów podejmowania decyzji w przypadku występowanie wielu kryteriów oceny decyzji. – Wieloetapowe procesy decyzyjne. Programowanie dynamiczne. Przykłady zagadnień programowania dynamicznego. – Zastosowanie metod CPM, CPM-Cost, PERT w praktyce – rozwiązywanie przykładowych problemów. Analiza wpływu zmian czasów trwania czynności na czas trwania 		

przedsięwzięcia i istniejące ścieżki krytyczne.

- Rozwiązywanie problemów decyzyjnych za pomocą symulacji. Model deterministyczny i stochastyczny wybranego zjawiska ekonomicznego – porównanie. Symulacja na kracie. Przykład symulacji dynamicznej (analiza efektów różnych wariantów podejmowanej decyzji).

Ćwiczenia:

- Modele problemów decyzyjnych. Zasady budowy modeli dla problemów występujących najczęściej w praktyce.
- Komputerowe wspomaganie procesów podejmowania decyzji w przypadku występowanie wielu kryteriów oceny decyzji.
- Wieloetapowe procesy decyzyjne. Programowanie dynamiczne. Przykłady zagadnień programowania dynamicznego.
- Zastosowanie metod CPM, CPM-Cost, PERT w praktyce – rozwiązywanie przykładowych problemów. Analiza wpływu zmian czasów trwania czynności na czas trwania przedsięwzięcia i istniejące ścieżki krytyczne.
- Rozwiązywanie problemów decyzyjnych za pomocą symulacji. Model deterministyczny i stochastyczny wybranego zjawiska ekonomicznego – porównanie. Symulacja na kracie. Przykład symulacji dynamicznej (analiza efektów różnych wariantów podejmowanej decyzji).

Zalecana literatura

Podstawowa:

- Kukuła K. (red.), Badania operacyjne w przykładach i zadaniach, PWN, 2005.
- Lipiec-Zajchowska M. (red.), Wspomaganie procesów decyzyjnych. Tom III. Badania operacyjne, C. H. Beck, 2003.
- Sikora W. (red.), Badania operacyjne, PWE, Warszawa 2008.
- Szymczak M. (red.), Decyzje logistyczne z Excelem, Difin 2011.

Uzupelniająca:

- Hales C. (red.), Wykorzystanie narzędzi informatycznych w naukach ekonomicznych. Przykłady i zadania, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego 2007.
- Nowak M., Symulacja komputerowa w problemach decyzyjnych, AE, Katowice 2007.
- Szapiro T., Decyzje menedżerskie z Excelem, PWE 2000.

Metody i formy prowadzenia zajęć

Tak (X) / nie

Wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień	
Wykład konwersatoryjny	
Wykład problemowy	X
Wykład informacyjny	X
Dyskusja	
Praca z tekstem	
Metoda analizy przypadków	X
Uczenie problemowe (Problem-based learning)	X
Gra dydaktyczna/symulacyjna	X
Metoda ćwiczeniowa	
Metoda warsztatowa	X
Metoda projektu	
Prezentacja multimedialna	
Demonstracje dźwiękowe i/lub video	
Metody aktywizujące (np.: „burza mózgów”, technika analizy SWOT, technika drzewka decyzyjnego, metoda „kuli śniegowej”, konstruowanie „map myśli”)	
Praca w grupach	X
Praca indywidualna ze studentem (w tym tutoring)	
Hospitacje zajęć realizowanych przez nauczycieli lub innych studentów	
Samodzielne prowadzenie zajęć z dziećmi (uczniami, wychowankami)	
Inne (jakie?) -	
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się	Tak (X) / nie
Egzamin pisemny	X
Egzamin ustny	
Zaliczenie pisemne na zakończenie zajęć	
Zaliczenie ustne na zakończenie zajęć	X
Kolokwium pisemne śródsesemtralne	
Kolokwium ustne śródsesemtralne	
Test	X
Esej	
Raport	

Prezentacja multimedialna	
Udział w debacie	
Projekt lub wytworzenie produktu	
Sprawozdania z zajęć laboratoryjnych	
Inne (jakie?) -	
Uwagi prowadzącego	
Skala ocen i sposób ustalania ocen	
Skala ocen:	Ocena ustalana jest na podstawie następującej skali:
niedostateczny (2)	Poniżej 55.00 % - ocena 2
dostateczny (3)	55.00 % i więcej - ocena 3
dostateczny plus (3,5)	60.00 % i więcej - ocena 3,5
dobry (4)	70.00 % i więcej - ocena 4
dobry plus (4,5)	80.00 % i więcej - ocena 4,5
bardzo dobry (5)	90.00 % i więcej - ocena 5